

Směrnice o cestovních výdajích

V souladu se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), se vydává tato směrnice, za účelem správného postupu při povolování a schvalování pracovních cest a při vypracování, schvalování a kontrole cestovních příkazů.

Článek I Základní ustanovení

- 1) Tato směrnice upravuje poskytnutí náhrady výdajů, které vzniknou v souvislosti s výkonem práce, a to:
 - zaměstnancům v pracovním poměru,
 - zaměstnancům činným na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, kterým se poskytuje náhrada za podmínek stanovených zákonem.
- 2) Cestovní náhrady jsou poskytnuty zaměstnanci při:
 - pracovní cestě (časově omezené vyslání zaměstnance k výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce),
 - cestě mimo pravidelné pracoviště dle § 34a zákona,
 - přeložení dle § 43 zákona,
 - výkonu práce v zahraničí (cesta konaná mimo území České republiky, přičemž rozhodnou dobou pro vznik práva na cestovní náhradu je doba přechodu státní hranice České republiky, kterou zaměstnanec oznámí nebo doba odletu a příletu letadla při letecké přepravě).

Článek II Druhy cestovních náhrad tuzemských

- 1) Náhrada jízdních výdajů:
 - při použití hromadného dopravního prostředku přísluší zaměstnanci náhrada v prokázané výši;
 - použije-li zaměstnanec soukromé silniční motorové vozidlo, přísluší mu náhrada jízdních výdajů takto:
 - a) úhradou prokázaných nákladů za pohonné hmoty a opotřebení vozidla (tzv. základní náhrada). Náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty. Cenu pohonné hmoty prokazuje zaměstnanec dokladem o nákupu, ze kterého je patrná souvislost s pracovní cestou. Pokud není prokázána cena pohonné hmoty, určí se náhrada ve výši průměrné ceny příslušné pohonné hmoty stanovené prováděcím právním předpisem (příslušnou vyhláškou, která stanoví průměrnou cenu pohonných hmot).

Spotřebu pohonné hmoty vypočítá zaměstnavatel z údajů o spotřebě uvedených v technickém průkazu použitého vozidla. Náhradu za opotřebení vozidla stanoví příslušný právní předpis.

b) ve výši odpovídající ceně jízdného za určený hromadný dopravní prostředek.

2) Náhrada výdajů za ubytování:

- zaměstnanci přísluší náhrada výdajů za ubytování, které vynaložil v rámci pracovní cesty, a to ve výši, kterou zaměstnavateli prokáže.

3) Stravné:

- za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci stravné ve výši:
 - a) 79 Kč, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
 - b) 121 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
 - c) 188 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.
- V případě, že během pracovní cesty bylo zaměstnanci poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře a na které zaměstnanec finančně nepřispívá, stravné se krátí o hodnotu:
 - a) 70 % stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin (za jedno poskytnuté jídlo),
 - b) 35 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin (za každé jedno poskytnuté jídlo),
 - c) 25 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin (za každé jedno poskytnuté jídlo).
- Pokud pracovní cesta trvá 2 kalendářní dny, upustí se od odděleného posuzování doby trvání pracovní cesty v kalendářním dnu, pokud je to pro zaměstnance výhodnější.

4) Pokud vzniknou při pracovní cestě zaměstnanci nutné vedlejší výdaje, přísluší zaměstnanci náhrada, a to ve výši, kterou zaměstnavateli prokáže.

5) V případě, že zaměstnanec neprokáže a nedoloží příslušný doklad, nebude mu náhrada poskytnuta.

6) Pracovník konající pracovní cestu je povinen vyplnit cestovní příkaz dle směrnice kvestora o oběhu účetních aj. závazkových dokladů v elektronickém systému Evidence práce, v části Cestovní příkazy před konáním zamýšlené pracovní cesty, a po jejím ukončení nejpozději do 10 pracovních dní doplní chybějící údaje a předá ke schválení a následnému zaúčtování. Cestovní příkazy se proplácejí spolu se mzdou za měsíc, v němž byl daný cestovní příkaz zaúčtován.

Článek III.

Použití soukromého motorového vozidla

V případě použití soukromého motorového vozidla při pracovní cestě je nutné, aby pracovník konající pracovní cestu před zahájením cesty předal na EÚ následující listiny:

- a) fotokopii velkého technického průkazu použitého vozidla pouze při prvním použití osobního automobilu,
- b) fotokopii havarijního pojištění použitého vozidla včetně dokladu o zaplacení pojistného, pouze při prvním použití v rámci doby platnosti.

Článek IV.

Cestovní náhrady při zahraniční pracovní cestě

- 1) Zaměstnanci přísluší zahraniční stravné ve výši základní sazby zahraničního stravného stanovené pro příslušný stát právním předpisem (příslušná vyhláška, která stanoví výši základních sazeb zahraničního stravného):
 - a) ve výši základní sazby, pokud doba strávená mimo území ČR trvá v kalendářním dni déle než 18 hodin,
 - b) ve výši dvou třetin, pokud výše uvedená doba trvá déle než 12 hodin, nejvýše však 18 hodin,
 - c) ve výši jedné třetiny, pokud výše uvedená doba trvá 12 hodin a méně, avšak alespoň 1 hodinu, nebo déle než 5 hodin, pokud zaměstnanci vznikne na cestu na území České republiky právo na stravné dle článku II. odst. 3).
 - d) zahraniční stravné se neposkytuje, trvá-li výše uvedená doba méně než 1 hodinu.
- 2) Pokud zaměstnanec uskuteční více zahraničních pracovních cest v jednom kalendářním dni, doby strávené mimo území ČR se sčítají.
- 3) Doby, za které nevznikne zaměstnanci nárok na zahraniční stravné, se připočítávají k době trvání pracovní cesty na území ČR.
- 4) Za výkon práce v zahraničí je považována cesta konaná mimo území České republiky, přičemž rozhodnou dobou pro vznik práva na cestovní náhradu je doba přechodu státní hranice České republiky, kterou zaměstnanec oznámí nebo doba odletu a příletu letadla při letecké přepravě.
- 5) Pokud bylo zaměstnanci během zahraniční pracovní cesty poskytnuto bezplatné jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, na které zaměstnanec finančně nepřispívá, stravné se krátí o hodnotu:
 - a) 25 % za každé uvedené jídlo ve výši základní sazby,
 - b) 35 % jde-li o zahraniční stravné ve dvoutřetinové výši základní sazby,
 - c) 70 % jde-li o zahraniční stravné v třetinové výši základní sazby.
- 6) Použije-li zaměstnanec soukromé silniční motorové vozidlo pro zahraniční pracovní cestu, předá pověřenému pracovníkovi, který na jednotlivých součástech UHK provádí činnosti týkající se zahraniční pokladny kromě dokladů dle článku III. písm. a) a b) rovněž podepsanou žádost zaměstnance o použití soukromého motorového vozidla (dle způsobu určení náhrady jízdních výdajů jsou obě žádosti k dispozici v portálu UHK v sekci Ekonomického úseku), dále potvrzení o zaplacení cestovního pojištění do zahraničí a kopii podepsaného dokladu o sjednaném pojištění (tzv. zelenou kartu k použitému vozidlu).
- 7) V případě použití služebního vozidla nebo vozidla z autopůjčovny, je nutné zavést žádanku/objednávku v systému Evidence práce, část Cestovní příkazy, sekce Žádost pouze o vozidlo.
- 8) Zaměstnavatel může poskytnout zaměstnanci kapesné, a to do 40% poskytnutého stravného. Kapesné je poskytováno výhradně u cest, které jsou financovány ze zdrojů

externích grantových agentur s vědeckovýzkumným zaměřením,¹ jejichž pravidla poskytnutí kapesného umožňují. Výše kapesného se uvede v návrhu na vyslání na zahraniční pracovní cestu.

Článek V. Společná a závěrečná ustanovení

- 1) Zrušuje se směrnice kvestora č. 1/2012 včetně jejích dodatků.
- 2) V přechodném období do 30. dubna je možné podávat cestovní příkazy v papírové formě.
- 3) Tato směrnice vstupuje v platnost i účinnost dnem podpisu.

V Hradci Králové dne 10. března 2017

Ing. Stanislav Klik, Ph.D. v. r.

¹ Jedná se např. o granty TAČR, GAČR, Horizont, do této kategorie naopak nespádají projekty strukturálních fondů, institucionálního rozvojového programu (IRP) či centralizovaných rozvojových programů (CRP), institucionální podpory (IP), studentské grantové soutěže (SGS) apod.